

men man vilde hellere gjøre et lille Skridt med Sikkerhed, end et større Skridt med Usikkerhed, idet man kunde imødesee den Indvending, at det vilde være altsor stort et Nærmmaal, og at man, naar man ikke kunde gaae ind derpaa, vilde lade det have sit Forblivende ved, hvad der var vedtaget. Idet Udvalgets Fleertal saaledes har indstrænket sig til kun at foreslaae Tiden forlænget med 2 Aar, haaber man at faae Tilstemning af Thinget med Hensyn til dette Forslag. Det andet Endringsforslag, der er stillet af et af Udvalgets Medlemmer, er af den Natur, at der aldeles ikke kan være Spørgsmaal om Andet, end at vedtage det, thi det erede Medlem, der har viist, at han interesserer sig særdeles meget for Lovens Gjennemførelse, vilde naturligviis ikke stille et Endringsforslag, som vilde gjøre Loven ubrugelig; han vilde naturligviis ikke have stillet det, naar han ikke viiste, at den nuværende Eier af Brede vilde være fornøiet med en Afstigningssum af 10,000 Rd., og naar man altsaa kan slippe med at betale 10,000 Rd., hvor man har indvilget i at betale 15,000 Rd., saa kan man jo fornuftigviis ikke Andet end taffe den erede Rigsdagsmand, der har søgt at bevirke denne Forandring, og slutte sig til Forslaget. Iøvrigt skal jeg overlade til det erede Medlem selv nærmere at begrunde Forslaget; jeg har blot som Ordfører villet give denne Fremstilling af Sagen.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg skal tiltræde det til § 2 stillede Endringsforslag, da jeg har al Grund til at antage, at det ikke vil lægge nogen Hindring i veien for Lovens Gjennemførelse. Derimod forekommer det mig, at der ikke er nogen Anledning til yderligere at forlænge den ved Sagens anden Behandling vedtagne Termin for Lovens Ikrafttræden. Næringsloven, der udkom den 29de December 1857, træder fuldstændig i Kraft den 1ste Januar 1862; der blev altsaa dengang givet en Tidsfrist af 4 Aar, og dersom Lovudkastet nu bliver uforandret, faae Røbbervarerleierne den samme Frist. Naar man nu med Hensyn til en saa gennemgribende Lov som Næringsloven har anseet en Forberedelsestid af 4 Aar for tilstrækkelig, forekommer det mig virkelig

ogsaa at maatte være nok, at disse Røbberpotter kunne omsøres endnu i 4 Aar. Jeg antager nu ikke, at Vedtagelsen af dette Forslag skulde være tilhinder for, at Loven udkommer, men jeg vilde rigtigviis ansee det for at være altsor besynderligt, om der, medens man med Hensyn til den almindelige Næringslov har sat en Tidsfrist af 4 Aar, skulde behøves 6 Aar til at forberede sig paa Ophævelsen af denne kjørende Concurrence, denne Omføring af Røbberkar. Jeg maa derfor holde paa Loven i den Skikkelse, hvori den foreligger.

Tilføjelse: Da den erede Minister har tiltraadt det af mig stillede Endringsforslag, antager jeg ikke, at det erede Thing vil finde Betænknelighed ved at stemme derfor, og jeg skal derfor ikke yttre mig videre derom.

Dovstgaard: Idet jeg agter at stemme imod Loven, skal jeg blot kortelig begrunde denne min Afstemning. Jeg mener navnlig, at denne Husserer-Frihed ikke mere har synderlig Betydning, og dette synes mig ogsaa klart fremgaaer af, hvad der under første Behandling blev omtalt, nemlig at der kun var Tale om Handel med Smaakar, omtrent af samme Slags, som Røbbermedene i Reglen forfærdige. Jeg veed meget godt, at i tidligere Tider, da man havde de saakaldte Smugbrænderi-er paa Landet, havde den en overordentlig stor Betydning, idet nemlig de, der havde saadanne Brænderi-er, da i Reglen henvendte sig til disse Røbberførere for at faae deres Redskaber reparerede, fordi de ikke turde kjøre disse Sager ind til Byerne, hvor deres Bogne, paa Grund af den da bestaaende Consumtion, bleve undersøgte. Ligesom jeg nu er overbevist om, at dersom Røbberfabrikerne ikke kunne bestaa uden denne Hussererfrihed, har det ikke stort at sige med dem, da den ikke nu er af nogen stor Betydning for dem, saaledes er jeg ogsaa af den Mening, at man ved at hæve den ikke paa nogen Maade vil gavne Røbberfabrikationen i Byerne. Af den Grund kan jeg derfor ikke gaae ind paa en Lov, hvorved 10,000 Rd. efter min Overbeviisning kastes bort til ingen Nytte. Jeg har under Finantslovens Behandling seet, at man har berøvet en Mand, der i 17 Aar